

Publicerad 2011-07-04 12:50 av anits

det finns minnen som är fina dom bevarar jag i mitt hjärta

Den lilla gummans man

han var alltid uppe tidigt, alla årets

dagar och månader

han gjorde eld i spisen när det var

kallt och behövdes

varje morgon sen han blev pensionär

kokade han kaffe och gick in till sin

lilla gumma med

han hade börjat krypa ihop den långa

ståtliga mannen som var min morfar

han hade ont i sina höfter efter ett

långt och strävsamt liv

men än så länge skötte han sin stora

trädgård, det var hans största intresse

nu när han blivit äldre

fiska det hade han slutat med det hade

börjat bli för jobbigt att cykla dit där han

hade sin eka

likaså orkade han inte gå i skogen och

plocka bär längre

jordgubbslandet hade han lagt ner där

växte bara potatis nu men han hade

fortfarande många olika sorter att hålla

reda på

han älskade sin trädgård det fanns många

bärbuskar där så när det var dags att plocka

alla bär hade han och gumman varsin pall

där dom satt vid varsin buske och plockade

svarta röda och vita vinbär

likaså gjorde dom med krusbären som det

också fanns ett par sorter av men i hallon

landet gick han själv och plockade

hans gumma min mormor hade då nog med

att sylta och safta och det tyckte hon om att

göra sen skulle allt ner i källaren då var det

mannen i huset som fick göra det

så i början på september i slutet av sextiotalet

hade gumman tagit sin cykel och varit till affären

och handlade när hon kom hem lagade hon mat

dom satte sig vid bordet för att äta

då gumman sa att hon blev så trött, jag tror jag

somnar här vid bordet orkar inte resa mig hon

somnade och vaknade aldrig mer

efter det blev mannen min morfar aldrig sig lik

han orkade inte sköta trädgården laga mat det
kunde han inte det hade alltid hans gumma gjort

det stod inte på förrän han måste flytta till ett
hem där han kunde få hjälp det verkade som han
var nöjd med det han hade med sig dom saker
som han ville ha

speciellt en pendyl som hade haft i rummet
den satt på väggen i hans nya hem och varje
dag när klockan slog tolv då ringde han till
mig så fick lyssna tillsammans när klockan
slog sina tolv slag

han orkade bara leva drygt ett år efter att hans
lilla gumma somnat in bredvid honom vid köksbordet
jag saknade länge telefonsamtalen från min morfar
när klockan närmade sig tolv och vi brukade lyssna
tillsammans på dom tolvslagen

det är många fina minnen som jag gömmer

i mitt hjärta som jag ibland tar fram och tänker

vackra tankar om

anits 4 juli 2011

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten